

VOETAFDRIJK

IMD, wat doen w'ermee?

TEKST: LUC VANDENBOSCH

IEDER JAAR, OP 11 DECEMBER, ROEPEN DE VERENIGDE NATIES (VN) ONS OP OM DE BERGEN TE (H)ERKENNEN IN AL HUN GROOTSHEID!

INTERNATIONAL MOUNTAIN DAY (IMD) WERD IN 2003 IN HET LEVEN GEROEPEN DOOR DE FOOD AND AGRICULTURE ORGANIZATION (FAO), EN IS LATER GEPROMOVEERD TOT OFFICIËLE VN-DAG. ZOVELE IMD'S LATER, BLIJFT DE INITIËLE BEDOELING NOG ALTIJD OVEREIND, NAMELIJK "DE BERGONTWIKKELING OP DE VOET VOLGEN".

HET THEMA VAN 2014 IS 'MOUNTAINS - KEY TO A SUSTAINABLE FUTURE' (BERGEN - SLEUTEL VOOR EEN DUURZAME TOEKOMST), EN HEEFT ALLES TE MAKEN MET DUURZAAMHEID, EN HOE DE BERGEN DAARIN EEN ROL SPELEN.

IMD is de gelegenheid bij uitstek om ons bewust te zijn of te worden van het belang van de bergen. Want waar we ook leven, we blijven verbonden met de bergen en worden er door beïnvloed op meer manieren dan we voor mogelijk houden: bergen bevoorraden ons namelijk met drinkwater, herbergen een rijke variëteit aan dieren en planten, en huizen één op tien mensen.

Nochtans bedreigen de teloorgang van het milieu, de klimaatwijziging, de overexploitatie, de gewapende conflicten, de armoede en de honger, elke dag opnieuw hun integriteit. Anderzijds hebben hun bewoners al eettelijke generaties leren omgaan met de bedreiging van natuurfenomenen en hebben zij zich aangepaste landgebruikmethodes eigen gemaakt.

Mountains - Key to a Sustainable Future' kan niet voldoende benadrukken dat bergen essentieel zijn in de evolutie naar een duurzame economische groei en de uitroeiing van de armoede, zonder afbreuk te doen van hun kwetsbare ecosystemen (<http://www.un.org/en/events/mountainday>).

Allemaal goed en wel, maar IMD, hoe gaan wij, Belgen, hiermee aan de slag?

Zonder afbreuk te willen doen aan onze internationale solidariteit, pleit IMD voor het behoud van onze open ruimte en richt zich tot ons die affiniteit hebben met waardevolle natuur. Natuurbehoud, -beheer en -ontwikkeling evolueren bij de gratie van een uitgebreid maatschappelijk draagvlak. Ons berglandschap is schaars en vereist dus een maximale bescherming. Alleen zijn vergunningen geen doel op zich, maar een krachtig middel om de ecologie van elke specifieke berghabitat in stand te houden, dit onder de Europese koepel van Natura 2000. Op ons rust dus de taak om hiervan de spreekbuis te zijn, met alle communicatiemiddelen die ons ter beschikking staan. Het is ondertussen trouwens voldoende geweten dat de ecosysteemdiensten die de (berg)natuur levert, economisch te waarderen zijn. We hebben de heilige missie om het evenwicht niet te verstoren, wetend dat de dode en levende natuur met elkaar in relatie staan. Onze uitdaging is instappen in de duurzame ontwikkeling. Want laat ons eerlijk blijven, wat we beheren zijn relict. En dus moeten we hier secuur mee omgaan om onze biodiversiteit te vrijwaren.

ZOALS ELDERS IN DE NATUUR, DRAAIT ALLES OM VERANTWOORDE BELEVING. EN DUS HAAL IK CONSTANTIN BRANCUSI (1876-1957), EEN ROEMEENS-FRANS BEELDHOUWER, UIT DE KAST: 'HET IS NIET MOEILIK OM MOOIE DINGEN TE MAKEN. HET IS MOEILIK OM ZO TE LEVEN DAT JE ALTIJD IN STAAT BENT OM MOOIE DINGEN TE DOEN

De sleutelwoorden van mijn betoog nog even op een eigenzinnig rijtje (voor diegenen die van woordspelletjes houden, ik probeer elk basisbegrip uit het groene jargon in amper drie woordjes te verklaren).

open ruimte	fikken af, natuurbarbaar
affiniteit	voeling hebben met
maatschappelijk draagvlak	supporteren voor natuur
vergunning	reglementen als bondgenoten
ecologie	hoe alles samenhangt
habitat	knusjes ingerichte leefruimte
Natura 2000	netwerk van natuurverbindingen
communicatie	het verder zeggen
ecosysteemdiensten	kostelijke maatschappelijke natuurvoordelen
evenwicht	nec plus ultra (: en niet verder)
dode natuur	rots, humus, ondergrond
levende natuur	dier, plant, schimmel
relatie	in verbinding staan
duurzame ontwikkeling	gebruiken, niet verbruiken
relict	wat nog rest
biodiversiteit	voor afwisseling zorgen